

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. XV. Orat, ut quidquid utile puer didicit, Deo seruiat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

rienda concepta sua: quæ non possem, nisi aliqua verba didicissem, non à docentibus, sed à loquentibus: in quorum, & ego auri- bus parturiebam, quicquid sentiebam. Hinc satis elucet, majorem habere vim ad discen- da ista liberam curiositatem, quam meticu- losam necessitatem. Sed illius fluxum hæc restringit legibus tuis Deus; legibus tuis à magistrorum ferulis usque ad tentationes martyrum; valentibus legibus tuis miscere salubres amaritudines, revocantes nos ad te à jocunditate pestifera, qua recessimus à te.

V S V S.

Necessitatem legum pulchre colligit, ex fluxu hu- manæ instabilitatis, quæ nec constanter, nec fortiter fertur in honestum & utile. Ideo divi- na providentia leges instituit, quibus non so- lum pueri metu ferulæ, sed adulti quoque alia- rum pœnarum timore, omnes autem terrore gehennæ in officio contineamur.

C A P. XV.

*Orat, ut quidquid utile puer didicit,
Deo serviat.*

1. **E**Xaudi Domine deprecationem me- am, ne deficiat anima mea sub disci- plina tua; neq; deficiam in confitendo tibi miserationes tuas, quibus eruisti me ab om- nibus viis meis pessimis: ut dulcescas mi- hi super omnes seductiones, quas sequebar, & amem te validissime, & amplexer manum tuam totis præcordiis meis, ut eruas me ab omni tentatione usque in finem.

2. Ecce enim tu domine rex meus, tibi serviat, quicquid utile puer didici, tibi ser- viat,

viat, quod loquor, & scribo, & lego, & numero. Quoniam, cum vana discerem, tu disciplinam dabas mihi: & in eis vanis, peccata delectationum mearum dimisisti mihi. Didici enim in eis multa verba utilia, sed & quæ in rebus non vanis, disci possunt, & ea via tuta est, in qua pueri ambularent.

V S V S.

Vtilis precatio ad postulandam perseverantiam, & divinæ gloriæ offerendum profectum in studiis, quem pueri fecimus.

CAP. XVI.

Detestandam esse consuetudinem discendi Latinitatem ex lascivis Poetis, ad libidinem incitantibus Deorum magisterio.

i. **S**ed væ tibi flumē moris humani. Quis resistet tibi? Quamdiu non ficcaberis? Quousque volves Evæ filios in mare magnum & formidolosum, quod vix transeunt, a qui lignum conscenderint? Nonne ego in te legi, & tonantem Iovem, & adulterantem? & utiq; non posset hæc duo, sed actum est, ut haberet auctoritatem ad imitandum verum adulterium, lenocinante falso tonitruo. Quis autem b penulatorum magistrorum audit aure sobria, c ex eodem pulvere hominem clamantem & dicentem: *fingebat hæc Homerus: & humana ad deos transferebat, d divina malle ad nos.* Sed verius dicitur, quod fingebat hæc quidem ille, sed hominibus flagitiosis divina tribuendo, ne flagitia putarentur: & ut quisquis ea fecisset, non homines perditos, sed cælestes deos videretur imitatus.

Cicero l.
1. Tuscul.
99.